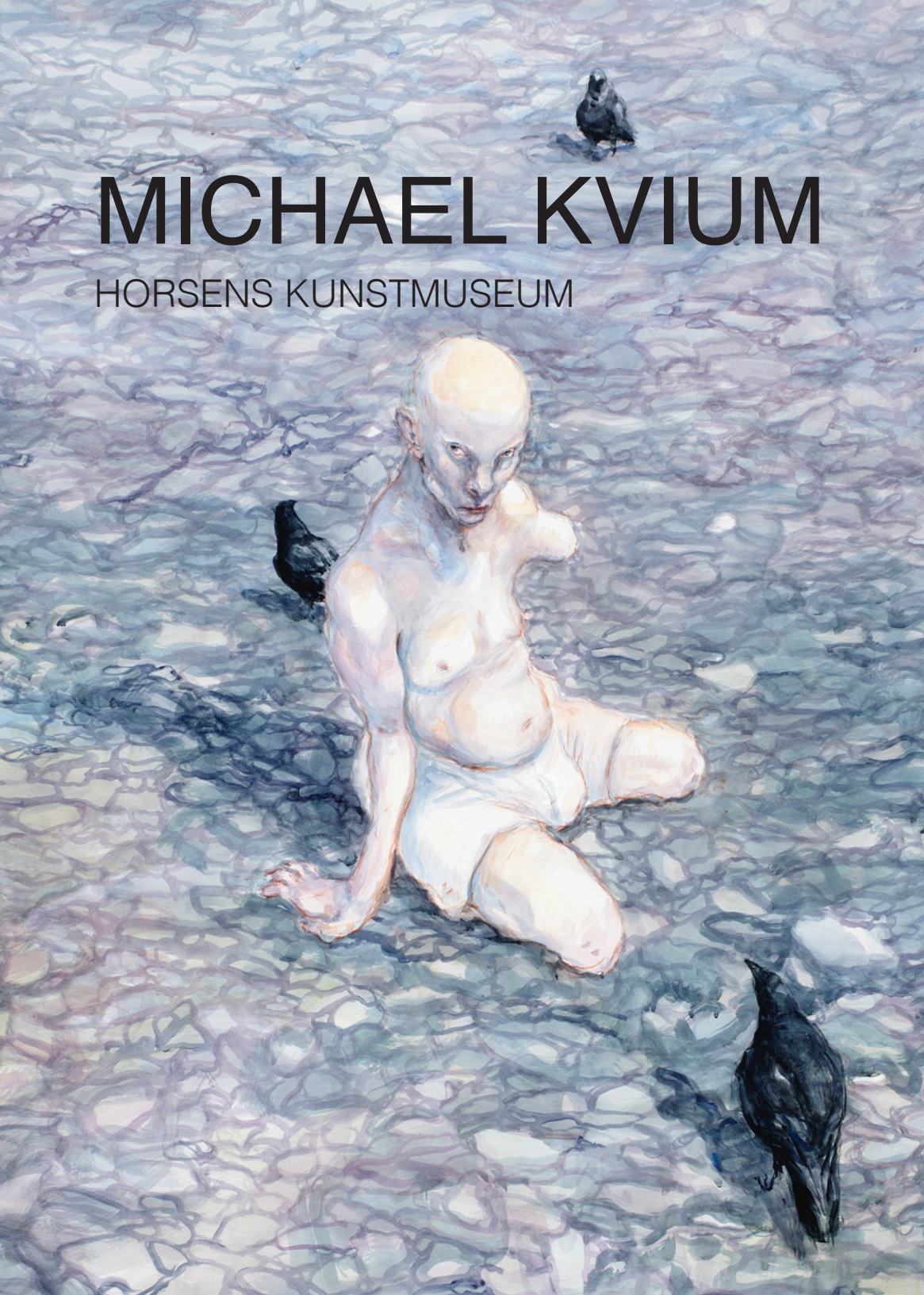

MICHAEL KVIUM

HORSENS KUNSTMUSEUM

Michael Kvium

Den danske kunstner Michael Kvium (f. 1955) har i mere end fire årtier skabt kunst, der på forskellig vis afbilleder de mørke og ubehagelige afkroge ved den menneskelige eksistens. Vi bliver i kunsten konfronteret med vores egen grumme menneskelighed, den som vi ikke ønsker skal ses, men helst vil holde skjult for omverden.

Michael Kvium er kunstneren, der orkestrerer det, vi allerede ved findes, men ikke ønsker at se. Scenetæppet rives væk foran os, og vi præsenteres for livets mangeartede narrativer, der udspiller sig fra fødsel til død. Horsens Kunstmuseum holder Danmarks største samling af kunstnerens værker. Samlingen følger Michael Kvium helt fra begyndelsen i 1980'erne, og særligt det kunstneriske gennembrud i midten af 1980'erne, helt frem til i dag med flere af kunstnerens toneangivende nyere malerier. Fra de første eksperimenterende år med performance- og videokunst i kunstnergruppen VÆRST i starten af 1980'erne og helt frem til i dag ses et gennemgående vedholdende kunstnerisk udtryk, hvorigennem Michael Kvium har belyst og bearbejdet utallige stilarter, emner og motiver.

Michael Kviums figurative sprog bygger på genkendelse. Men det er en genkendelse, som kan være lige så realistisk som den kan være abstrakt. Kunstneren anvender mange genkendelige symboler og motiver i sit univers, men ændrer ofte på dem og deres sammenhæng, så vi som beskuerer aldrig føler os helt sikre, på hvad vi konfronteres med i mødet med hans kunst.

Michael Kvium maler det privilegerede vestlige menneske. Det er blandt dette folkefærd han selv er opvokset og færdes. Ofte blander han køn, alder og kropstyper sammen på en sådan måde at man sjældent kan være sikker på om motiverne er det ene eller andet. Figurerne repræsenterer ofte alle eller ingen, og det kommer i sidste ende an på øjnene der ser, hvordan de menneskelige deformiteter fremtræder.

Horsens MC, 1983

Den amerikanske roadmovie *Easy Rider*, med Dennis Hopper og Peter Fonda som outcasts, der kører rundt i det amerikanske landskab på deres motorcykler, inspirerede den unge Michael Kvium, der ligesom alle andre unge drenge på den alder ønskede at være fri på landevejen uden for samfundets normer og regler. Michael Kvium sparede op og realiserede sin drøm om at købe en motorcykel. Han var 18 år, da han blev en del af Horsens MC-Klub og kørte derefter ned gennem Europa og deltog i MC træf. Mens Michael Kvium var i motorcykelmiljøet, blev han færdiguddannet som bladtegner efter en treårig læringsperiode hos Mogens Schou Christiansen på Horsens Folkeblad. Her lærte han at bruge sine øjne på en hel ny måde for at få de rigtige proportioner ind i sine illustrationer.

Hen imod slutningen af sin tid ved Horsens Folkeblad begyndte han at male og tegne motiver fra motorcykelverden, ofte træf og portrætter af vennerne. Michael Kvium havde altid ønsket at blive kunstner, men nu kom idéen altså nærmere. Det var også malerier og tegninger af hans tid i motorcykelmiljøet, som han sendte ind til Det Kongelige Danske Kunstakademi da han i 1979 blev optaget som elev. Michael Kvium malede overvejende hyperrealistisk den første tid på Kunstakademiet. Det kan ses i maleriet *Horsens MC*, hvori motorcykelmiljøet hjemme fra Horsens stadig hænger ved og giver kunstneren stor inspiration i udforskningen af maleriets mange muligheder. I starten af 1980'erne var der et stort ønske om et opgør med modernismen. Kunstnere, som Michael Kvium, var trætte af at kunsten altid skulle defineres og legitimeres igennem sproget. Han ønskede ikke at filosofien skulle bruges som en rettesnor for kunsten, men derimod skulle kunsten sættes fri, og herigennem fandt Michael Kvium en stor interesse i at læse særligt George Bataille, og han begyndte at udforske de menneskelige skyggesider; dem som ikke altid helt kunne forklares gennem sproget, men som kunne udforskes gennem overskridelser af kunstneriske grænser.

For Men Only, 1983 & Selvportræt, 1985

Da Michael Kvium efter en svær periode forlader Kunstakademiet og herefter vender tilbage igen, er det med en mere radikal tilgang til sin egen kunst. Han får lyst til at male alt det, han ikke må. Han ønsker at male kynisk og vedholdende i sine nye indsigter i de menneskelige mørke sider. Det bliver til billeder, han blandt andet sammenstiller i en række collager som det ses i serien *For Men Only*. Her ses kroppen blottet og overdrevent gengivet. Postmodernismens 'tab af de store fortællinger' gør at kroppen nærmest står tilbage som det eneste håndterbare samtidig med at maleriet igen bliver et populært udtryksmiddel. Nøgenheden får frit spil til at provokere beskueren, og serien er på mange måder startskuddet til et skifte i Michael Kviums kunstneriske stil, som pludselig får mulighed for at udfolde sig mere bramfrit. Den supernaturalistiske stil går mere og mere i opløsning, og i midten af 1980'erne er Michael Kviums stil rykket over i det, vi ser i maleriet *Selvportræt* fra 1985. *Selvportræt* bliver det første værk som museumsdirektør Claus Hagedorn-Olsen køber til samlingen af Michael Kvium-værker til Horsens Kunstmuseum, og værket bliver startskuddet til en mere end 30-årig lang forbindelse til Horsens Kunstmuseum.

Selvportræt er et maleri i mørke grønne nuancer, hvor en skaldet mand (øjensynligt ud fra værkets titel kunstneren selv) står og hviler armene på en vindueskarm for at kigge ud på en verden, vi som beskueere ikke har adgang til. En komposition, der leder tænkere hen på Vilhelm Hammershøj og J.F. Willumsen og amerikanske Edward Hopper i kraft af værkets dystre, men stille stemning og mørke sygelige farvesammensætning. På væggen ses mandens skygge, der med sine brede skuldre og tynde armen giver indtryk af noget faretruende og ildevarslende.

U.T., 1986 & *Souvenir*, 1987

I 1987 viser Michael Kvium serien *Souvenir* på udstillingen *Kvinder* på Galleri Prag. *Souvenir* sammen med andre værker og serier så som raderingerne *Engle eksisterer skam* fra 1987, får enormt stor kritik for at fremvise en pervers kvindehadskhed. Men Michael Kvium har ikke noget ønske om at fremstå kvindehadsk, men blot at fremvise alt det, vi normalt ikke ser eller vender det blinde øje til. Mange af værkerne afbildede klassiske fantasier om kvinder, man ville kunne finde i pornoblade eller tabuer som findes i samfundet.

U.T. skildrer en nøgen kvinde, som sidder overskrævs på en stol og undersøger sit eget køn i et håndspejl. Værket belyser emner og tabuer omkring den kvindelige seksualitet, selvundersøgelse og tilfredsstillelse. Motivet forholder sig til den legendariske håndbog *Kvinde kend din krop*, som udkom første gang i 1975. *U.T.* fremviser en intim og privat scene, vi som beskuere bliver vidne til når scenetæppet trækkes fra og blotter kvinden for os.

Souvenir er en serie på otte billeder (hvoraf Horsens Kunstmuseum har ét af billederne) af opskårne, blødende kropsdele på ens brunlige baggrunde, der tilsammen gør det ud for en kvindekrop, lige på nær torsoen. Serien blev inspireret af en hændelse hvor et parteret kvindeligt blev fundet i Christianshavn Kanal, en grusom hændelse hvor selv kvindens afhuggede hovede i sin tid kom på forsiden af aviser, men da Michael Kvium selv tog emnet op bragte det endnu større furore. Malerierne er grænseoverskridende, fordi at de på samme måde som medierne i sin tid fremviste og skrev om de forskellige afskårede kropsdele, er med til at fjerne mennesket fra kroppen. Et efter et gør de den grufulde menneskelige tragedie til nyhedsværdi. Med *Souvenir* serien fik Michael Kvium overskredet en form for moralsk grænse, for hvad man egentlig kan tillade sig at male, og herefter er kunsten jo fri til at tage hvilken som helst form, når den værste grænse er nået. Så længe der er en nødvendig fortælling i forhold til kunsten og mennesket, så er der ikke nogle emner som Michael Kvium ikke vil bevæge sig hen imod.

Patent I-V, 1987 & Kødogblodbillede 1-4, 1989 & Titelløst billede nr. 12, 1990 & Wastelanded, 2011

Mange af Michael Kviums værker kredser omkring deformation af den menneskelige krop. I både *Patent I-V*, *Kødogblodbillede 1-4*, *Titelløst billede nr. 12* og *Wastelanded* ses motiver, som leder tankerne hen på noget kropsligt, som er blevet så deformt og forvrænget, at det næsten er svært at identificere, hvorvidt det faktisk er menneskeligt eller ej. Værkerne indeholder alle genstande, der ligner en symbiose af præparater og opløste menneske- og dyrekroppe. Det kan allerede ses i *Selvportræt* helt tilbage fra 1985, hvordan den menneskelige krop bliver genstand for forvrængning i portrættering. Deformationen findes dog ikke kun i det rent kropslige, men ligeså meget er deformationen i Michael Kviums værker et udtryk for større samfundsmæssige problematikker. Samfundet er ved at blive deformt, både fysisk og åndeligt. Mange af værkerne omhandler vores egen menneskelige omgang med naturen, og hvordan vi med tiden har gjort mere og mere skade. Michael Kvium afbilleder det han selv ser i samfundet, og deformationerne er en reaktion på de mange måder, hvorpå vi er ved at ødelægge den verden vi er afhængig af. Malerierne er derfor næsten skrækvisioner over, hvad det måske kan ende med, hvis vi som mennesker fortsætter med at handle uden refleksion og omtanke.

Hele samlingen af Michael Kvium-værker på Horsens Kunstmuseum kan ses på hjemmesiden, www.horsenskunstmuseum.dk.

